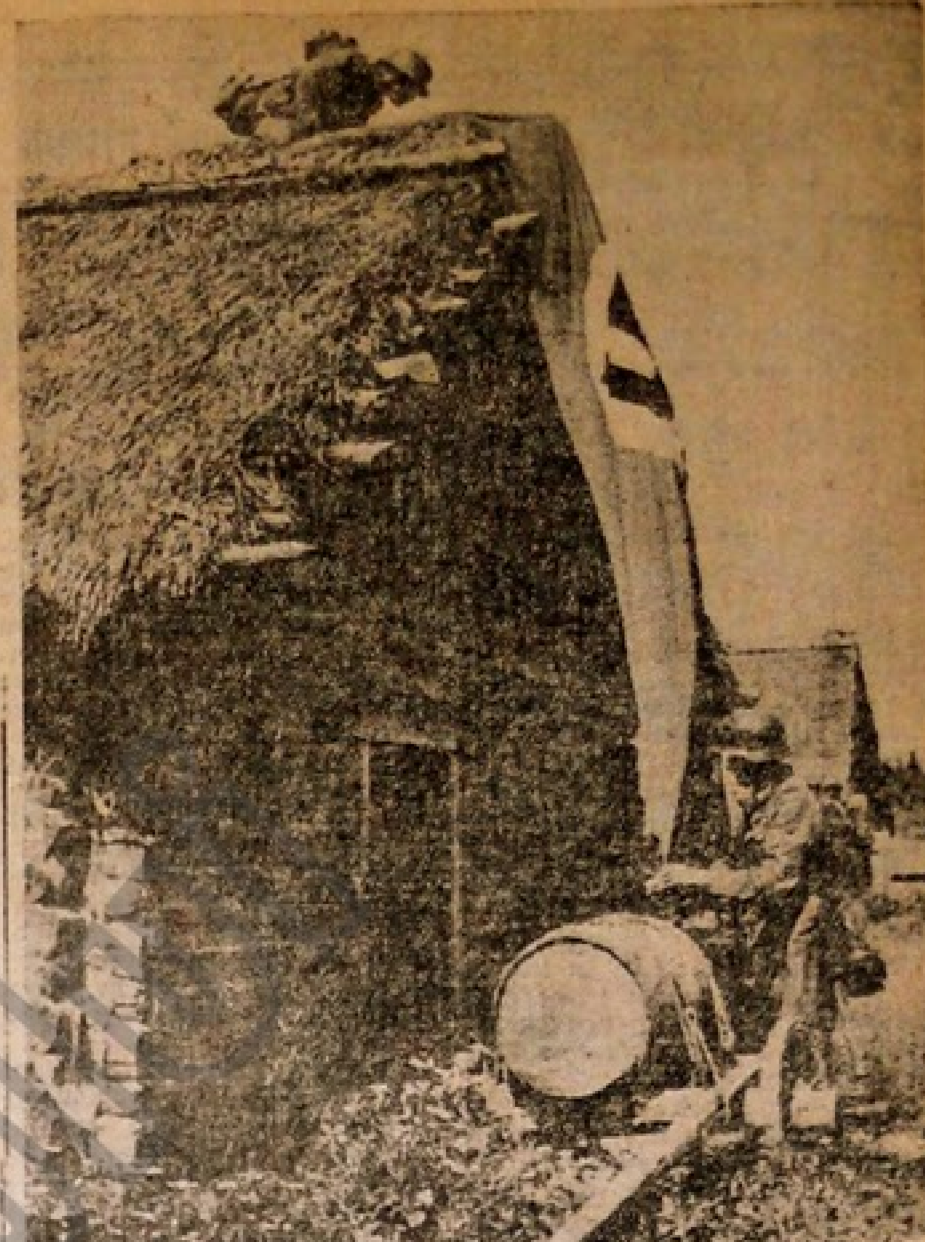
ANUL I No. 54 | 4 PAGINI 2 LEI | Duminică 21 Septembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieți românești

Redacția din București Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituții 1000 lei | Redacția din Chișinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Pe măsura înaintării victorioase, pavilionul Reichului este înălțat pentru statornicirea pozițiilor sovietice cucerite

ZILE DECISIVE

Dela Cartierul general al Fuehrerului se comunica zilele trecute că „pe frontul oriental atacurile evoluiază spre o operațiune de mare amploare".

Atât numai, referitor la războiul contra Uniunei Sovietice.

Dar amănuntele în legătură cu această operațiune „de mare amploare" au început să sosească de pretutindeni. Astfel agenția italiană „Stefani" anunță că fortăreața sovietică Kronstadt a intrat sub tirul artileriei germane; aceeaș agenție transmite știrea că unități rapide ale Mareșalului Mannerheim au ocupat importantul centru feroviar Syvaeri, unde au capturat numeroși prizonieri și o bogată pradă de război; în sfârșit, armatele germane cari au respins contraatacurile mareșalului Timoșenco au distrus 25 de divizii motorizate sovietice, iar unitățile aliate cari operează în sectorul sudic al frontului oriental pricinuesc un adevărat dezastru armatelor lui Budienny, cari sunt silite să înfrunte o puternică presiune dela Nipru la Senezo. Trupele germane au forțat trecerea Niprului în punctele cari aveau importanță pentru continuarea operațiunilor ce se desfășoară în prezent cu un strălucit succes.

Puterea colosului răsăritean slăbește astfel din zi în zi. Sforțările disperate pe care comandanții sovietici le fac pentru a restabili ici, colo situația, se soldează cu pierderi catastrofale pentru armatele roșii. Rezistența îndârjită întâmpinată în unele puncte ale frontului se dovedește a fi complet lipsită de importanță pentru desfășurarea ofensivei de nimicire a bolșevismului.

In prima fază a războiului, armatele aliate au avut tot timpul să se obișnuiască cu condițiunile speciale cari caracterizează apărarea sovietică. Mersul lor spre biruința finală se desfășoară acum cu siguranța deplină, pe care o oferă perfecta cunoaștere a metodelor folosite de adversar și a terenului pe care el mai încearcă să-și organizeze o slabă rezistență.

Operațiunea de mare amploare pe care o anunță penultimul comunicat german deschide astfel o fază nouă în evoluția războiului răsăritean. Rușii au pierdut sau au distrus toate centrele importante pentru alimentarea rezistenței lor; iar armatele roșii, decimate în nenumărate acțiuni locale, au ajuns în neputință de a se mai reface. Rezultatele dezastruoase ale luptei lor de până azi le-au dovedit că au în față un adversar care știe să lovească cu atât mai necruțător cu cât rezistența întâmpinată vrea să fie mai îndârjită. Bilanțul bătăliilor pierdute constitue pentru ruși preludiul apropiatului dezastru final. In rândurile lor se observă încă de pe acum o oboseală, manifestată mai ales în disperatele încercări ale mareșalilor sovietici de a se elibera din cleștele puternic al înaintării trupelor aliate. Contraofensivele lui Voroșilov și Timoșenko nu pot fi socotite decât svârcolirile tragice care vestesc intrarea în agonie.

Dimpotrivă, aliații dispun astăzi nu numai de considerabile rezerve materiale, dar și de o impresionantă tărie morală.

Ostașii creștinătății și ai civilizației sunt pătrunși de cauza sfântă pentru care luptă. „Raiul" bolșevic în inima căruia și-au făcut drum cu arma și cu pieptul le-a desvăluit mizeria cruntă în care a fost adus fragmentul de umanitate răsăriteană, încăputa în ghiarele bolșevismului păgân și antisocial. Salvarea acestei lumi nenorocite este considerată de fiecare ostaș al Cruciadei anticomuniste ca o înaltă datorie morală. Deaceea încrederea în victoria finală este desăvârșită și ea dă armatelor eliberatoare tot avântul necesar sdrobirii ultimelor forțe dușmane aruncate în balanța războiului.

Operațiunile în curs au astfel caracterul unei ofensive decisive. Și, ținând seama de calitatea forțelor cari se înfruntă, sfârșitul ei nu poate să fie decât victoria. Victoria măreață pe care alături de Germania și de aliații ei, o așteaptă cu arzătoare nerăbdare întreaga umanitate preocupată de destinul civilizației ei.

D. prof. Mihai Antonescu, vicepreședinte al Consiliului și membrii guvernului la coborîrea din avion a rămășițelor pământești ale generalului Ioanițiu

NEBUNIA BOLȘEVICĂ IȘI DISTRUGE PROPRIA OPERĂ

Pârjolul pe care-l lasă în urma lor bolșevicii, înseamnă lipsa totală a celui mai elementar simț de stimă față de avutul omenesc, față de așezările omenești.

A distruge totul, a dărâma, a mistui în flacările focului și a arunca în aer cu ecrasită satele și orașele, e cel mai negru certificat de paupertate constructivistă și de ură împotriva progresului.

Bolșevicii au asurzit urechile celor cinci continente, timp de două decenii, cu realizările lor de „lume nouă", cu comunismul lor constructivist. Au realizat sau n'au realizat ceva — chestiunea rămâne acum pe planul al doilea. Dar dacă au realizat, cu ce se va prezența era bolșevismului în viitor, în istorie, când se silesc din răsputeri să nu mai lase în urma lor nici-un edificiu, nici-o cărămidă la locul ei.

Pe cine se răzbună bolșevicii? Pe nimeni altul decât pe ei înșiși. E deslănțuirea urei lor împotriva omului, pe care nu au înțeles niciodată să-l prețuiască și să-l menajeze ca om. Pe acest om ei îl silesc să moară, păzindu-l din spate cu revolverul și cu mitraliera sau închizându-l cu lacăt în tancuri și în cazemate, fiindcă viața lui nu-i interesează.

Pe deoparte aruncă toată populația în gura morții, iar pe de altă parte îi nimicesc căminurile și avutul. Așa înțeleg bolșevicii să apere poporul lor și să proteguiască avutul și așezările lui gospodărești. De altfel, încă din capul locului bolșevismul s'a declarat dușman al gospodăriei cetățenești. Cetățeanul nu putea să-și încropească gospodăria lui, deoarece totul era rezervat pentru colhoz, iar colhozul nu avea scopul să mijlocească un progres în gospodăria lui, pe care nu o admitea și deci se strădula s'o zădărnicească în favorul colectivismului.

Colectivismul sovietic nu pornea dela temelia individului. Ca să recunoască această temelie, el trebuia să recunoască mai întâiu familia ca o organizație de sine stătătoare. Or, eliminând această idee, colectivismul a tratat individul și sfera lui de așezare umană ca o cantitate neglijabilă.

Dacă până la războiu o asemenea tendință putea să fie mascată printr'o sgomotoasă propagandă în afară și prin mari promisiuni de viitor înlăuntru, războiul a avut darul s'o demaște în toată goliciunea ei, dovedind că așa zisul progres sovietic era atât de șubred și de neisbutit, încât bolșevicii și-l distrug cu propria lor mână, ca și când s'ar rușina să-l vadă și alții cum arată.

De fapt lumea abia acum vede adevărata față a bolșevismului: ruine, cadavre, cenușă. Nici-un simțământ nu l-a reținut să-și prăbușească propria operă.

Firește, acesta e rezultatul spiritului destructiv al semitismului, care-și face jocul pe spinarea celorlalte națiuni. Dar este și cea mai vie dovadă despre falimentul cârdășiei comunisto-jidovești. Comisarul evreu, care stă cu arma întinsă la spatele soldatului rus și care adună populația rusă ca s'o arunce în focul nimicirii, îndeplinește și o misiune necesară: aceea de a deschide ochii poporului asupra pericolului ce apasă pe umerii săi și de a învăța ce are de făcut pe viitor.

MAJESTATEA SA REGINA MAMĂ ELENA PRINTRE RĂNIȚI

Eri la orele 12,30 Majestatea Sa Regina Elena, însoțită de d. prof. Mihai A. Antonescu, vice-președintele consiliului și președintele ad-interim al consiliului de miniștri, a vizitat spitalul de răniți Saint-Vincent-de Paul, unde au fost întâmpinați de d. colonel dr. Gh. Marinescu și dr. Anghelescu, medicii șefi ai spitalului și de întregul corp medical și surorile de caritate.

Majestatea Sa Regina Mamă Elena, împreună cu d. prof. Mihai A. Antonescu, au trecut din salon în salon, dând mâna cu fiecare rănit, interesându-se de starea lui cu deamănuntul, încurajându-l și împărțind tuturor numeroase daruri însoțite de fotografiile Majestății Sale Regelui Mihai I și Mareșalului Antonescu. Tot timpul, oaspeții au fost însoțiți de d-nii medici șefi ai spitalului și'n fiecare secțiune de către medicul respectiv care dă raportul asupra stării rănitului.

Majestatea Sa Regina a găsit calde cuvinte de îmbărbătare pentru eroicii ofițeri și soldați care, plini de emoție si cu ochii strălucitori de încredere în propria lor putere de jertfă, răspundeau întrebărilor Sale D. prof. Mihai A. Antonescu s'a interesat de starea familiară a răniților și de ajutoarele pe care le primesc familiile lor.

Inalții oaspeți s'au întreținut în mod deosebit cu d. Colonel Visarion, un adevărat viteaz, rănit de trei ori și'n războiul trecut și acum plecat pe front, după propria sa cerere, deși fusese mobilizat pe loc.

Căpitanul Niculescu Gh., citat cu ordin de zi pe armată, a explicat cum un glonte rătăcit l-a rănit în față, intrându-i prin obrazul stâng și ieșindu-i prin gât în partea dreaptă.

Norocul cel mare al acestui brav căpitan a fost acela, după cum a declarat el, că glonțul bolșevic „nu cunoaște anatomia".

Căpitanul Schiteanu deși destul de grav rănit, vorbește cu voioșie de cei șapte copii ai săi. La întrebările puse de Majestatea Sa Regina Mamă Elena care se informa de vârsta copiilor, el răspunde cu mândrie că cel mai mare are 21 de ani și se pregătește să plece și el pe front, iar cel mai mic este doar de 4 ani.

In cursul înaltei vizite, rând pe rând trei răniți întâmpină cu deosebită emoție și cu cea mai caldă bucurie pe d. prim-ministru Mihai A. Antonescu și-i amintesc de vremea apropiată când îi ascultau cursurile la Universitate.

Pachete de țigări, de bomboane, cărți, biscuiți cărți poștale sunt distribuite la fiecare pat din belșug, de către cei ce însoțesc pe Majestatea Sa Regina și pe d. vice-Președinte al Consiliului. Cu un firesc emoționant, eroii mulțumesc Majestății Sale și o petrec cu ochii strălucitori la despărțire. D. prof. Mihai Antonescu asistă la servirea mesei răniților, se informează asupra înzestrării spitalului, dă ordin să se procure imediat tot ceeace d-nii medici șefi ai spitalului solicită pentru a grăbi însănătoșirea răniților.

Majestatea Sa Regina Mamă și d. vice-președinte al Consiliului părăsesc spitalul Saint-Vincent-Paul la orele 2 p. m.

RĂSPUNSUL FUEHRERULUI LA TELEGRAMA DE CONDOLEANȚE A D-LUI MAREȘAL ANTONESCU LA MOARTEA GENERALULUI VON SCHOBERT

La condoleanțele exprimate de d. Mareșal Antonescu Führerului Adolf Hitler, la moartea generalului Eugen von Schobert, s'a primit următorul răspuns:

Excelenței Sale Conducătorul Statului român
Mareșal Antonescu

Pentru papticiparea pe care o exprimați față de marea pierdere, pe care Germania o încearcă prin moartea eroică a generalului von Schobert și pentru recunoașterea pe care o consacrați meritelor sale, vă transmit mulțumirile mele cordiale.

Al dv. devotat

ADOLF HITLER

SARMALELE

Povestesc o întâmplare care s'a petrecut aidoma acum câțiva ani, la Tighina. In apropiere de acest oraș la 4 km. se află satul Varnița, pe malul Nistrului, peste drum de satul Parcani din Transnistria. Sat de moldoveni, foarte religios. Sărbătorea, frumoasa biserică este neîncăpătoare pentru satul întreg care vine la sfânta slujbă. Ușile bisericii rămân deschise, așa că din ogradă credincioșii ascultă serviciul bisericesc.

Satul Varnița are o mare însemnătate istorică. Aici a trăit 2 ani, dela 1709-1711, marele rege al Suediei, Carol al XII-lea, după ce a fost înfrânt în lupta. Era un fel de prizonier al turcilor, bucurându-se însă de toată libertatea și toată cinstirea ce i-o dădea pașa din Bender.

Doi ani a stat în acest sat de moldoveni acest rege care supusese mai întreaga Europă. O fi locuit într'o casă de moldovean, ne-o fi învățat și limba, s'o fi obișnuit cu obiceiurile nastre și poate i-a tremurat inima după vreo șerpoaică de moldoveancă.

Ceiace știm hotărît este că îndrăgise tare mâncările noastre.

Acum câțiva ani a sosit într'o zi la Tighina un profesor suedez dela universitatea din Upsala să vadă satul unde-a trăit marele lor rege și monumentul ridicat prin stăruința patriarhului culturii românești N. Iorga.

L'au dus în satul Varnița și multe ore profesorul a privit monumentul, a cercetat satul, a ascultat graiul moldovenilor, a vizitat școala și biserica, s'a interesat de nu care cumva sunt amintiri în legătură cu șederea regelui Carol al XII-lea, a privit Nistrul și satul românesc de dincolo, apoi a fost dus să viziteze Tighina și împrejurimile. A trecut prin regiunea marilor livezi, prin acea parte îmbelșugată căreia i se spune „California Basarabiei", l-am dus și pe la Gâsca, un fel de mahala a orașului, unde a privit șirul de mori de vânt de pe coastă și podgorille întinse ca niște covoare. Apoi după ceasuri de hoinăreală, l'am dus la masă, la restaurantul Butnaru, în centrul orașului. A fost o masă îmbelșugată, cu felurite bucate și udată cu vin renumit de Românești și Borisovca. Intre felurile de bucate, Butnaru a ținut numai decât să facă și sarmale. Și-a făcut niște sărmăluțe mici, mai răsărite ca aluna, din carne grasă de porc, amestecată cu puțină carne de vacă, învelite în foi de viță, și ușor acrite cu borș aromat cu mărar și leuștean. Se topeau în gură, de bune.

Noi toți românii așteptam ce mutră o să facă suedezul când va gusta din sarmale, mâncare pe care socoteam noi că n'o mai văzuse.

Dar, când a adus farfuria cu sarmale, profesorul suedez a țipat de bucurie.

— De unde știți d-voastră să faceți mâncarea aceasta? a întrebat mirat.

— Apoi asta este mâncarea noastră obișnuită, a răspuns unul dintre noi.

— Mâncarea d-voastră? La noi în Suedia este mâncarea noastră națională...

Sarmalele, mâncare națională în țara din nordul Europei!

In urmă s'au lămurit lucrurile: Carol al XII-lea, când s'a'napoiat în țara lui, a deprins pe suedezi cu felul acesta de mâncare. Și'n 200 de ani sarmalele au ajuns cea mai prețuită mâncare.

Dar întâmplarea aceasta o povestim numai pentrucă dovedește că la 1700, pe amândouă malurile Nistrului erau frați de-ai noștri, moldoveni. Și erau acolo cu sute de ani mai înainte...

D. Iov

DESFIINȚAREA CÂRCIUMILOR IN BASARABIA

Acum câțiva ani, Legrain anchetând 215 familii alcoolice, care cuprindeau 500 persoane, a constatat, cu uimire, că la cea dintâi generație erau 168 de degenerați fizicește și intelectualicește; la a doua generație, numărul crescuse: toate familiile având, în sânul lor, degenerați; la a treia generație au rămas numai 17 membri, dar, și aceștia, întârziați sau slăbănogi.

Vina o poartă, dragi cititori, băutura exagerată, alcoolismul care, nestăvilit la vreme, îndobitocește individul, lovește neamul și degenerază rassa. Copiii, născuți din părinți alcoolici, sunt infirmi, epileptici, idioți; la maturitate vor umple pușcăriile și ospiciile de nebuni.

Statul să nu câștige, vânzând sănătatea poporului. Toate cârciumile trebuesc închise și monopolizate, apoi, trecute grabnic în patrimoniul țării. Vinul și, mai puțin, rachiul, se va vinde de sărbători, atunci când țăranul este slobod, — iar restul se va exporta.

E destul să ne gândim la Basarabia, provincia luminilor noastre, de curând desrobită, unde cârciumile le țineau jidanii, elemente periculoase omenirii și civilizației, unde băutura era vândută cu scopul josnic și pervers, de a corupe țărănimea satelor neînrăutățite, de a aduce la sapă de lemn pe cei care i-au răbdat și îmbuibat. Nu degeaba, Românul cântă și plânge:

Jădove otrăvitor,
Tu ești șarpe mușcător,
Tu în sat te-ai făcut domn
M'ai mușcat noaptea prin somn
Mușcătură veninoasă,
Ce m'a pătruns pân'la oasă.

Prăpastia părea, aproape, inevitabilă. Iuda își strângea dela zi la zi, prin mită și hoție, averi, acareturi întinse. Era satisfăcut, deoarece nu-și trăda austerele legi talmudice. Nu-și trăda comunitatea. „Tob șebegoim harog" — pe cel mai bun dintre creștini, ucide-l. Aceasta era lozinca leprei jidovești basarabene, cași pretutindeni. In numele ei luptau. In numele ei omorau. In numele ei trăiau.

Ei bine, dar ce fel de moarte, se vor întreba mulți, când jidanii n'au luat viața nimănui? Moartea psihică, moartea sufletelor curate, care este cea mai dureroasă moarte, — vom răspunde noi. Moartea simțămintelor alese: moartea dragostei de țară: moartea corectitudinii familiare: moartea credinței în Dumnezeu; moartea oricăror aspirații prometeice, salvatoare, înalte...

Sergiu Grosu

Primul pas pe țărna basarabă

Noaptea, prin mlaștini și proectile, peste Prut, spre Basarabia...

Reportaj viu din contrapanta morții. Numai dorul și ura... „Credeam că nu mai veniți"... Tac limbile și clocotește sufletul

Zece zile am legănat cu ochii dealurile Leușenilor și cele câteva case, care se iveau sfioase de după culmi. Amintirile, în tot acest răstimp, se înmulțeau setoase la șipotul inimii, îndărătnice și apăsătoare, descoperindu-mi în lumina orizontului natal fotografia însorită a unei mame cu flori de vișin pe tâmplă și a unei fete tinere cu cârlionții ca niște zurgălăi.

Un an de despărțire fără întoarcere, ca o plecare în moarte depărtată!

Numai cine a simțit în sânge svâcnetul spre cer al ierbii natale numai cine a reținut pe frunte aburul de vânt al plopilor copilăriei, acela poate să înțeleagă și să tălmăcească nerăbdătoarea săgetare a ochiilor mei și greaua apăsare de degete pe armă...

4 Iulie, orele 4. Ordin de mișcare spre Nord și trecerea cu orice preț peste Prut. Comandanții ne vorbeau despre însemnătatea acestei deplasări, eu nu eram în stare să aud. Deși, recunosc și azi, că ceeace trebuia să facem noi era o foarte afectuoasă strângere de mână cu moartea, totuși încă nu-mi pot explica dece mă mișcam așa de iute și de lucid, dece zâmbeam, dece mă mândream.

E un proces psihologic, pe care urmează să-l lămurim mai târziu.

Ne-am deplasat ușor și șiret. Seara, ne-am ales bărcile și pe întunerec, i-am dat drumul, în foșnet camuflat de vâsle și într'o liniște aparentă și prevestitoare. Prutul e mic, dar mlaștinile sunt mari.

Mă stăpânea în acele momente de încordare o curiozitate totală, care nu mai îngăduia abateri sau amânări, mă simțeam atât de încărcat de răspunderi, încât fiecare mișcare a degetelor mele, a picioarelor mele, era provocată de toate facultățile trupului și sufletului meu, ca o simbioză de eforturi, ce izbucnea fără nici-o apăsare sau greutate.

N'am trecut nici jumătate din lățimea apei și artileria bolșevică a și început să ne pipăie. Proectilele cădeau în apă ca bolizii, ridicând gheizeri turbați de stropi, care ne udau până la piele. Șuerul scăpărător ca o înjurătură al ghiulelor, întunecimea grea a nopții, brațele de sălcii și păpuriș din baltă, ne-au forțat să ne tot strângem, barcă după barcă pe sub bălării să tacem și să așteptăm. Bătăile inimii erau sunetele înebunite de toacă ale unei mănăstiri prădate de hoți. Nu din frică, ci din *așteptare*. Prea lungă era așteptarea și noi nu aveam timp, eu nu aveam timp. Mă atrăgea malul basarab, ca o vrajă, rugându-mă fierbinte în taina conștiinței mele, ca Dumnezeu să mă învrednicească să ajung pe pământul, pe care l-am părăsit fără să cred, un an de zile în urmă.

Ud, extrem de încordat moralicește cu picioarele până'n gleznă în apa de pe fundul bărcii, ca un băltăreț răcoros la coaste, grăbeam cu sufletul să ajung dincolo. Dar trebuia să aștept.

NUMAI DORUL ȘI URA...

Un proectil inamic a lovit din plin o barcă, răsturnând-o. Caporalul Busuioc Vasile, o mândrețe de flăcău basarabean din părțile Tighinei, se legăna deasupra apei gata să se scufunde.

Instinctiv, mai mult poate dintr'un simț de salvare din anonimatul morții, care se dovedea a fi totuși inutil, am strâns în mână buzunarul stâng al bluzei militare, în care se afla această notiță:

„Mă numesc Nica Matei Sergiu, sergent cu termen redus din Regimentul de Infanterie. Sunt născut la 20 August 1917 pe malul Nistrului, în satul Holercani, din ținutul Orheiului. Numai dorul de mamă și de pământul nașterii mele și ura contra nedreptății mi-au dat curaj în marea bătălie.

Aș vrea să se recunoască după moartea mea, că am căutat țărna părinților mei, cu o iubire pătimașă și fără măsură. Mamei din Chișinău să i se spună, că am murit frumos, după cum am cântat de frumos".

O scrisesem foarte distrat, pe vremea cât am stat în avanposturi.

Bombardamentul nu mai înceta, iar schijele care se revărsau de pe malul din fața noastră, cu fâlfâitul lor amețitor, se prăbușeau furioase în adâncul apei, cu un sfârâit de fontă înroșită. Retezau coama austeră a sălciilor și îndârjite ne căutau pe fiecare din noi. Am învățat atunci, că cea mai puternică armă de apărare în răsboiu e înainte de toate *deprinderea cu primejdia*, care te face să nu-ți mai pese de șuerul înfiorător al proectilelor și de căderea oarbă a schijelor fierbinți. Mă stăpânea atunci și siguranța, că *eu nu trebue să mor*, că mie încă nu trebuie să mi se întâmple nimic, că mă aflu încă departe de moarte. Sufletul era plin de duioșia unei viitoare revederi, ca să mai încapă în el sau lângă el, sublima moarte ostășească.

Spre dimineață, când tirul artileriei dușmane conteni, — tir măreț, care ne făcuse botezul războiului, — am primit ordin să înaintăm. Artileria noastră, care ne proteja, ne strecura dârzenia în nervii, ce sunau ca niște gonguri subterane. Bărcile se mișcară, iuți și aliniate, ocolind pâpurișul și cel dintâi pas românesc, într'un bocanc umflat de apă apăsă grabnic pământul natal. O cruce mare ortodoxă, — crucea tuturor strămoșilor mei, — porni ca o eșarfă dela creștet, pentru ca să mă cuprindă deacurmezișul pieptului înăbușit de emoție.

Tot atunci apăru și prima lacrimă, ascunsă, cuminte, între pleoape, ca un cercel strălucitor strâns între buclele unei duduți basarabene.

Era o binecuvântată eliberare, sfârșitul tuturor așteptărilor; iarba costișei pe care ne-am culcat, părea moale, ca un obraz de coană preoteasă, iar cimbrul care mi-a îndulcit copilăria și mi-a parfumat toate versurile, ciocănea acum sfios la porțile respirației mele.

La lumina zilei, apăru dintre grămezile de piatră de pe deal un țăran bătrân și dârz, cu pantalonii peticiți și cu mâinile ridicate în sus ca pentru rugăciune.

„Credeam, că nu mai veniți..."

Avea o siguranță în pas, care a oprit toate gloanțele, ce ar fi putut să curgă peste el.

— De unde ești moșule?

— Din Obileni, domnule Maior, — răspunse moșneagul, încercând un zâmbet prietenos în colțul gurei, după ce a fost dus în fața comandantului.

— Ce căutai pe aci?

— Am ieșit înainte, fiindcă credeam că nu mai veniți. Ne-a îmbătrânit ciuda și obita, domnule Maior. Au înebunit toți oamenii din sat, de groaza artileriei. N'am mai putut răbda. Lângă ulmul cela din deal sunt câteva mitraliere rusești, i-am văzut aseară când au intrat în gropi. Tunurile sunt în marginea satului.

— Dar în partea stângă e ceva?

— Nu. Pe acolo trebuie să treceți, acolo nu vă ajung, — și bietul moșneag se așeza jos și ceru o țigară.

Recunoașterile noastre au confirmat mărturisirile bătrânului Vasile Ipata din Obilenii Vechi, din ținutul Lăpușnei.

Urgia atacului românesc, turnată din flancul stâng al dușmanului, a fost hotărâtoare. Ce mai însemna pentru mine și băeții mei, — niște moldoveni ca pâinea caldă din jud. Tutova, — sfârâitul de rădașcă al gloanțelor de mitralieră, ce mai însemnau pocniturile dum-dumurilor bolșevice lângă urechea mea ce nu avea timp să le audă, ce mă interesa bubuitul bombelor inamice în urma mea, când ochii ni se umpluseră de o inexplicabilă lumină, când mâinile și tot trupul sbura în salturi de câte 20 de metri într'un delir, de care și moartea se temea să se apropie, când fiecare pas însemna o cucerire, o umplere a unui gol, o răzbunare, o pălmuire a nedreptății?

Am pus piciorul pe creastă. Compania mea era în linia întâia. Rușii se dădeau peste cap. Am văzut cum își târau tunurile în galop la deal, iar mitralierele noastre, instalate în gropile de lângă ulmul moșneagului, îi frigeau. Acolo pe creastă m'a apucat un râs, hohot neîntrerupt de râs, ce-mi provoca mai de grabă durere. Râdeam de retragerea dezordonată a vrăjmașilor sângelui meu, râdeam poate... ca să alung din mine tot crivățul maxilarelor încleștate, toată umilința sufletului meu, râdeam căci altfel aș fi plâns, de bucurie, de nervozitate, de patimă, de ură, de mulțumire! Nu ne mai amenința nici un glonte, nici un proectil, și cu mine, în picioare, ca la un spectacol delirant, râdeau și băeții tutoveni, râdea compania întreagă, râdea întreg batalionul, râdea și bătrânul Vasile Ipate, aplecat într'un genunchiu, ca o creangă strâmbată de vânturi.

Tac limbile și clocotește sufletul...

Ni s'a dat ordin, să ne odihnim. După o noapte de iad, odihna se cerea de către obrajii subți ai tuturora. Mi-a revenit norocul să mă culc sub un zarzăr într'o desetină de grâu. Spicele m'acopereau, ca niște degete tremurătoare de mamă, dar somnul nu mai venea. Mă gândeam, la vârtejul uimitor de iute, cu care am curățit locul acesta părăsit acum un an, cu capetele plecate; mă gândeam că frunzele zarzărului acum jumătate de oră nu erau ale mele și uite, că acum mă jucam cu ele între degete, ca și cu niște pene de țațarcă; mă gândeam la pericolul prin care am trecut și mă simțeam mai om, cugetam involuntar, la toți prietenii mei care m'au lăsat anul trecut, care au dezertat, care mi-au sfărâmat o parte din habotnica mea credință în sinceritatea sufletului basarabean; mă minunam de apriga întorsătură a lucrurilor și a împrejurărilor; mă uitam la florile de holbură, agățate ca niște lanțuri pe trupul firav al spicelor de grâu și alintam în palmă boabele, ca pe niște mărgele păzitoare de rele.

Iar inima, ca să mai spun, scăpăra de mulțumire și de bucurie totală. *Incepea să se facă dreptate!* Această bucurie se introducea în cuibul închis al sufletului meu, prin toți porii, prin fiecare respirație, prin fiecare mișcare ca o centralizare de simțuri, ca o goană turbată de sânge, ca învăluire turbată de căldură, cerând să răcnesc, să urlu, să hohotesc, să înebunesc.

Și toată această tulburare, acest *al doilea răsboiu*, — din fericire ca un inimic, care nu se gândea să se războiască, — această înverșunată transfigurare se petrecea *înăuntru*, în creerul și în pieptul unui tânăr de douăzeci și patru de ani, iar vorba, gestul, mișcarea *nu-l puteau arăta în afară!*

Hotărât, desetina era prea mică pentru bogăția mea lăuntrică. Imi trebuia o culme, de unde să mă uit departe, să nu mi se împiedice ochii de nimic, unde să mă întind în toată lungimea dorului meu și unde să mă scalde umbra dela mormintele tuturor străbunicilor mei!

Eh, Basarabie! Până unde va merge dragostea asta de țărna ta?

— — — — — — — —

M'am ridicat într'un cot. Mulți băeți dormeau, dar mai mulți tăceau, pentru ca sufletele, cari primiseră botezul focului, să fulgere stele, moarte și minuni.

Sergiu Matei Nica

(Va urma: CATINA BURUIANA „PRESIMȚEA" CA SE VA INTOARCE HRISTOS).

VERIFICAREA SIRENELOR DE ALARMĂ DIN CAPITALĂ

COMUNICAT

In tot cursul zilei de Sâmbătă 20 Septembrie a. c., organele apărării pasive a Capitalei vor proceda la verificarea, una câte una, a tuturor sirenelor de alarmă, prin sunete scurte, de durată minimă.

Publicul este înștiințat pe această cale să nu se alarmeze din cauza acestor semnale. Eventuale alarme reale se vor transmite ca până cum, prin sunete modulate, a tuturor sirenelor deodată și de o durată până la 2 minute.

ORGANIZAREA FONDULUI BISERICESC DIN BUCOVINA

Monitorul Oficial de eri publică următorul decret-lege:

Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina, rezultat din ctitorii voevodale, este și rămâne o fundațiune de sine stătătoare, pusă sub înaltul patronaj al Majestății Sale Regelui.

Fondul Bisericesc Ortodox Român din Bucovina este persoană juridică de drept public, având ca scop întărirea Bisericii Ortodoxe Române, ridicarea vieții culturale și sociale la hotarele de Nord ale țării.

Conducerea și administrarea Fondului Bisericesc Român din Bucovina este încredințat unei Eforii compusă din trei persoane.

Mitropolitul Bucovinei este de drept membru și președinte al Eforiei.

Trupul neînsuflețit al generalului von Schobert rămâne de strajă la limanul Bugului

Feldmareșalul von Brauschitsch și Mareșalul Antonescu, au dat ultimul salut al celor două națiuni aliate sufletului marelui general german

Vestea tragicului sfârșit al Comandantului Forțelor Germane de pe câmpul de onoare în plină acțiune victorioasă a trupelor ce le avea sub comandă, a căzut ca un trăznet.

Mareșalul Antonescu, Conducătorul Statului și Comandant de Căpetenie al Armatei româno-germane, profund impresionat de această grea pierdere nu numai pentru armata și poporul german dar și însăși pentru națiunea română care pierde un real prieten a ținut să aducă un ultim omagiu prețiosului său colaborator, de care îl leagă frăția de arme a victorioaselor lupte de desrobire a Basarabiei și Bucovinei și o sinceră apreciere desăvârșitului militar și cavaler care a fost Generalobers Ritter von Schobert.

Mort pe câmpul de onoare în ostila câmpie ucrainiană în timpul unei vizite la un Comandament înaintat, General von Schobert a ținut să rămână și după moarte în mijlocul trupelor sale victorioase, încât a fost înmormântat provizoriu la Nicolaev într'un parc, la marginea limanului ce-l formează Bugul la vărsarea lui în Mare, în acest mare oraș port care a fost cucerit intact numai datorită acțiunei fulgerătoare a trupelor de sub comanda sa.

PE DEASUPRA CAMPIILOR UCRAINEI

Cu un avion Junkers trimotor, d. Mareșalul Antonescu, însoțit de generalul Ioanițiu, șeful Marelui Stat Major, general Hauffe, șeful misiunii militare germane din România, general Ramiro Enescu, șeful de Stat Major al Aerului, colonel Mircea Elefterescu, adjutantul d-lui Mareșal Antonescu, colonel Brătescu, atașat pe lângă misiunea militară Germană, colonel Ilie Iliescu și maior Caloescu din Batalionul de Gardă al Mareșalului — reprezentanții armatei și poporului românesc — au plecat la Nicolaev pentru a marca prin prezența lor la înmormântarea Generalului Schobert durerea pe care o simte armata și poporul român prin pierderea acestui brav ostaș al Marelui Reich.

In timp ce imensul Junkers ca un colos înaripat străbătea cerul câmpiilor ucrainiene, patru avioane de vânătoare românești ca niște bondari neastâmpărați sburdând în jurul colosului de metal, făceau protecția.

Imediat după trecerea Nistrului, — care, acum, revărsat peste malurile lui adânci formează un imens lanț de mlaștini — aspectul peisagiului se schimbă. Incântătoarea priveliște multicoloră a ogoarelor românești dispare înlocuite de vastitatea câmpiilor de kolhoz.

LA NICOLAIEV

Cu toată greutatea lui, Junkersul se lipește pe nesimțite de pământ.

La coborîre, d. Mareșal Antonescu este întâmpinat de un General german și împreună cu d. General Ioanițiu și cu d. Colonel Elefterescu, iau loc în mașină, plecând spre locul solemnității, urmați de ceilalți membri ai suitei.

Aerodromul se află la vreo 10 km. departe de oraș.

Pe tot parcursul, soldați germani cu aparate fotografice în mână stau pe marginea șoselei, așteptând trecerea Mareșalului și salutând cu entuziasm.

Prezența Conducătorului Statului Român fusese probabil anunțată că pe măsură ce intrăm în oraș, grupuri tot mai dese de femei stau pe marginea trotuarului și privesc cu curiozitate la convoiul de mașini ce se scurge sub saluturile entuziaste ale ostașilor germani ce străjuesc dealungul străzilor.

Imensitatea aceasta de femei este primul lucru care te frapează în acest oraș.

Din cei 150.000 de locuitori pe care îi avea orașul, au rămas la ocupare numai femeile și bătrânii încât de aci reiese această impresie de copleșitoare populație femenină.

Două morminte de strajă la marginea limanului

Convoiul de mașini în fruntea căruia se află Mareșalul Antonescu străbate orașul și se îndreaptă către un parc pe marginea limanului, locul de unde până la sfârșitul războiului corpul neînsuflețit al generalului von Schobert va constitui un veșnic imbold în lupta pentru cruce și dreptate în contra bolșevismului.

La umbra unor plopi înalți, în mijlocul parcului sub semnul simbolic al unei cruci de fier construită în piatra albă, odihnesc două sicrie îmbrăcate în steagul Marelui Reich. Sunt Generaloberst Ritter von Schobert și pilotul său, căpitanul Suwelak.

La intrarea în parc, d. Mareșal Antonescu este întâmpinat de generalul Feldmareșal von Brauschitsch, sosit special cu avionul pentru a reprezenta pe Fuehrer la această tristă solemnitate.

Cei doi mareșali își strâng mâna cu afecțiune și se îndreaptă spre mormântul proaspăt deschis al generalului von Schobert în fața căruia se înclină cu smerenie.

Trupa dă onorul, iar muzica intonează marșul funebru.

Un preot militar german după o scurtă slujbă religioasă arată marea personalitate a generalului von Schobert, spunând că el n'a murit și că va trăi veșnic prin faptele sale cari vor rămâne deapururi în istoria Marelui Reich.

Cuvântarea Feldmareșalului von Brauschitsch

Generalul Feldmareșal von Brauschitsch, într'o evocatoare cuvântare face elogiul marelui dispărut arătând durerea pe care Marele Reich o simte prin pierderea unuia dintre cei mari vrednici fii ai săi și apoi, în numele Führerului, depune o coroană de flori.

DOLIUL ARMATEI ROMANE

In numele trupelor române cu care a colaborat direct, vorbește în limba germană d. general de Corp, Petre Dumitrescu, care arată durerea ce o simte armata și poporul român prin marea pierdere pe care o sufere poporul german.

„Poporul român nu va uita niciodată prețioasa contribuție a generalului Schobert în lupta de desrobire a Basarabiei și Bucovinei și deaceea se înclină cu smerenie în fața mormântului său de erou!".

Cuvântarea d-lui Mareșal Antonescu

Dar durerea pe care o simte România alături de marele său aliat la această grea și ireparabilă pierdere o exprimă însuși cel mai calificat fiu al ei: Mareșalul Antonescu.

„Generaloberst Ritter von Schobert a trăit ca un soldat și a murit ca un soldat" — spune Mareșalul României.

„Nu-l plângem, pentrucă el va rămâne veșnic în conștiința noastră.

In numele țării românești care va fi veșnic recunoscătoare și în numele Regelui Mihai I, depun pe pieptul de erou al Generalului von Schobert, ordinul celor bravi, ordinul „Mihai Viteazul" clasa II-a, în rândul cărora se înscrisese încă în urma faptelor de vitejie ale armatelor sale în lupta de eliberare a Bucovinei și Basarabiei.

Poporul românesc va trece în cartea sa de aur pe generalul Ritter von Schobert" — spune Mareșalul României profund impresionat.

„Iar căpitanul Suwelak, însoțitorul său de sbor în toate misiunile pe front îi depun decorația „Virtutea Aeronautică" clasa I-a".

După această cuvântare d. Mareșal Antonescu depune o coroană de flori și se înclină din nou la căpătâiul Generalului von Schobert, prețiosul colaborator în lupta de reîntregire a granițelor noastre dela Est.

După d. Mareșal, mai ia cuvântul generalul Salmuth. Apoi muzica intonează imnul național german în timp ce tunurile trag salve de onoare și sicriile sunt coborîte în pământ. Escadrila de vânătoare care a însoțit avionul d-lui Mareșal, trece în sbor razant deasupra solemnității și aruncă flori, iar trupa dă onorul.

După această tristă ceremonie, mareșalul Antonescu părăsește parcul însoțit de generalul Feldmareșal von Brauschitsch și împreună se duc la Comandamentul armatei române.

Aci, cei doi Mareșali sunt întâmpinați de generalul Petre Dumitrescu, Racoviță și Avramescu, cu care studiază împreună situația frontului.

Apoi d. Mareșal Antonescu își ia rămas bun dela Feldmareșalul von Brauschitsch și străbătând din nou străzile orașului în acelaș entuziasm al trupelor și curiozitatea populației, sosește la aeroport de unde cu acelaș avion pleacă spre sediul Marelui Cartier.

Locot. Valeriu Făgărășanu

Reporter de războiu P. P.

Doleanțele unui grup de refugiați din Basarabia

Un grup de notari publici refugiați din Basarabia a adresat președinției consiliului de miniștri un memoriu cu doleanțele lor, din care desprindem:

„Prin decretul-lege nr. 2508, din 3 Septembrie 1941, art. 8, notariatul public din Basarabia a fost desființat.

Această desființare constituie o lovitură mortală pentru cei 22 notari publici refugiați, cari n'au absolut nici o vină, deoarece aceiași lege nu prevede nici o dispoziție, cum ar fi fost logic să fie, prin care să se acorde acestei categorii de funcționari auxiliari ai justiției, o satisfacție materială și morală, în schimbul situațiilor pierdute, pentru care și-au sacrificat toată viața și sănătatea lor".

Petiționarii propun, pentru o umană rezolvare a doleanțelor lor, următoarele soluții:

1. Să se dea fiecărui notar public refugiat din Basarabia, o compensație materială onorabilă și care să reprezinte echivalentul postului pierdut prin desființare, și 2. Să se facă un decret-lege, prin care derogând dela legea generală de pensiuni, să se fixeze pentru fiecare notar public refugiat o pensiune egală cu pensia de judecător definitiv, — deoarece notarii publici erau asimilați cu magistrații, având în materie de autentificare competința președinților de tribunale, și îndeplineau o funcțiune de magistrat, lucru confirmat și de ministerul justiției cu ocazia delegării provizorii a unora dintre notarii publici refugiați la Direcția cărților funciare, egalându-i la salarizare cu magistrații".

PEDEPSIREA UNUI FUNCȚIONAR INCORECT

D. Iosif Rusescu, impiegat stagiar cu atribuțiuni de casier primitor la administrația de încasări și plăți Dâmbovița, a fost reclamat de un contribuabil că i-a refuzat primirea unor taxe, pe care nu le-a încasat decât în urma ordinului verbal dat de șeful său ierarhic.

Cercetându-se reclamațiunea aceasta s'a dovedit a fi întemeiată.

Pentru faptul de mai sus, d-lui Iosif Rusescu i s'a aplicat pedeapsa mustrării cu pierderea salariului pe cinci zile, — numitul funcționar fiind totodată repartizat la un alt birou, corespunzător aptitudinilor sale, întrucât este inadmisibilă comportarea lipsită de bunăvoință și înțelegere a unui funcționar fiscal față de publicul contribuabil.

SFATURI PENTRU PLUGARI

Arătura e baza plugăriei. Ogoarele de toamnă sporesc recoltele

V'am povățuit mereu să faceți desmiriștiri și ogoare de vară, pentru toate însămânțările de toamnă.

Vă sfătuim — și vă vom sfătui mereu — să faceți arături adânci de toamnă, pentru toate însămânțările de primăvară.

Toate însămânțările trebuie făcute în două arături.

Pentru însămânțările de primăvară, rostul plugăriei și rezultatele încercărilor și cercetărilor cer ca una din arături să fie făcută toamna. Numai în cazul când nu aveți nicio putință să faceți arătura de toamnă, le puteți face pe amândouă primăvara, una în Martie, îndată ce s'a svântat pământul și a doua la semănat.

V'am sfătuit să nu mai puneți grâu după porumb, ci numai după păstăioase, ori după păioase sau prășitoare cari se recoltează în vară, ca să aveți vreme să faceți două arături.

Chiar când puneți păioase de primăvară sau prășitoare după culturi recoltate în vară și ați făcut arătura de desmiriștire, este bine să faceți și arătura de toamnă. Iar în primăvară dacă pământul este afânat, îl boroniți bine, ca să se mărunțească și semănați cu mașina. Dacă, însă, locul este bătut, îl arați a treia oară, îl boroniți și apoi semănați. Cu alte cuvinte, de arătura de toamnă să nu vă lipsiți, chiar dacă ați făcut arătura de desmiriștire și obiceiul sau felul pământului cer și o arătură de primăvară.

Să nu vi se pară mult.

Arătura de toamnă sporește recolta semănăturilor de primăvară, tot așa cum ogoarele de vară sporesc recolta semănăturilor de toamnă.

Arătura de toamnă se face adânc.

In arătura adâncă se adună multă apă din ploi și zăpezi.

In arătura adâncă se păstrează mai bine apa și culturile pot lupta cu uscătura și vânturile de primăvară.

In arătura adâncă rădăcinile plantelor se înmulțesc și se lungesc, căutând și adunând hrana dintr'un volum mai mare de pământ.

Arătura de toamnă nu se grăpează; se lasă „în brazdă crudă". Apa și gerul iernei preiac pământul și-l macină. Primăvara, numai dacă locul a făcut buruieni, îl arăm din nou; dacă este curat, îl grăpăm bine, cu boroana, odată sau de două ori (în lungiș și în curmeziș) ca să se mărunțească și să meargă ușor mașina de semănat.

Toamna este destulă vreme pentru arături. Și acum, înaintea însămânțărilor de toamnă și între însămânțări și recoltarea porumbului, cartofilor, sfeclei și altele; și după recoltarea acestora.

Toată toamna, până la înghețarea pământului, se pot face arături de toamnă. Și trebuie să fie prea rău plugar, prea nepriceput sau prea îndărătnic acela care nu găsește timp — de acum și până la zăpezile cele mari — sau la înghețarea pământului — să facă ogoare de toamnă, pentru toate însămânțările de primăvară.

Noi credem că, de data aceasta, plugarii vor fi mai înțelegători și Statul nu va fi silit — cum a fost în vara aceasta — să amendeze pe cei îndărătnici.

Prin urmare, faceți arături adânci de toamnă, pentru toate însămânțările de primăvară. Cât puteți mai adânci. Și lăsați-le negrăpate.

Ogoarele adânci de toamnă sporesc recoltele. Aceasta fiind scopul fiecărui plugar, toți trebuie să le facă.

IN BASARABIA SE VOR PARCELA TOATE SUPRAFEȚELE CULTIVABILE

Directoratul agriculturii basarabene, având în frunte pe d. inginer Vasile Juncu, fiu al provinciei de curând desrobite și profund cunoscător a problemelor agricole locale și secondat de cele mai entuziaste elemente ale tineretului agronomic din țară, a întocmit un vast program de lucru pentru asigurarea prosperității agriculturii basarabene.

Ideia de bază de care s'a condus corpul agronomilor dela directoratul nostru este: raționalizarea culturilor agricole, pentru a se putea face rotația cuvenită, ținându-se seamă de sol, de climă, de regiune și de mijloacele de lucru.

Astfel, s'a hotărît ca peste tot să se parceleze suprafețele agricole, semănându-se prășitoare, leguminoase, furajere și grâu.

Toate lucrările și însămânțările se vor face în vederea îmbunătățirii culturii grâului și a obținerii unui maxim de recoltă, ținându-se cont de marea importanță a acestei nobile culturi.

Paralel se vor cultiva și celelalte plante agricole. Agricultorii vor fi obligați să respecte parcelările întocmai, precum și lucrările pregătitoare.

Agronomii vor îndruma în deaproape lucrările, primind în acest sens tractoare, mașini agricole, precum și semințe selecționate.

Deasemeni se vor încerca noui culturi, potrivit terenului respectiv.

VIZITA DUCELUI DE SAXA ȘI COBURG GOTHA LA BRAȘOV ȘI SINAIA

Comisarul Reichului pentru îngrijirea benevolă a bolnavilor și președintele Crucii Roșii germane, generalul de infanterie și Obergruppenführer Karl Eduard, Duce de Saxa și Coburg Gotha, a sosit la 17 Septembrie la Brașov, într'o vizită oficială în România, însoțit de șeful statului său major.

In numele M. S. Regelui a fost salutat la gară de d. colonel adjutant Mardare. Ca reprezentant al ministrului Germaniei era de față d. consilier de legație von Mirzbach; din Brașov l-a întâmpinat consulul general SS-Oberfuhrer Rodde, care deține în acelaș timp și calitatea de președinte al Asociației luptătorilor germani; în numele armatei germane a fost de față comandantul garnizoanei, colonelul von Mann, în numele armatei române, d. general Vava.

Conducătorul grupului etnic german, d. Andreas Schmidt, întovărășit de conducătoarea organizației feminine, d-na dr. Lydia Müller și de conducătorul tineretului, d. Depener, l-au salutat pe Ducele de Saxa și Coburg Gotha, în numele grupului etnic german. Din partea autorităților civile românești erau de față d. colonel Craiu, prefectul județului și primarul d. dr. Gologan și câteva reprezentante ale organizației Crucii Roșii românești.

La Brașov, înaltul oaspe a vizitat spitalul de răniți germani dela școala de fete.

Ducele de Saxa Coburg Gotha a fost primit de M. S. Regele la castelul din Sinaia, în prezența M. S. Reginei Mame și a Comandantului suprem al armatei germane în România, d. general locotenent Speidel. Ducele de Saxa Coburg Gotha a vizitat spitalele de răniți români din Sinaia și a distribuit, cu acest prilej, zeci mii de țigări răniților din armata română.

LISTA OFICIALA
A CASELOR EVREILOR DIN BUCUREȘTI TRECUTE IN PATRIMONIUL STATULUI PRIN SOMAȚIUNE

1. Ioan și Teodora Antoineta Imobiliari din București, Str. Episcopul Darion 16;
2. Bernescu, Bul. Regele Albert, 23-25;
3. Heinerich Schlesinger, Calea Moșilor, 43;
4. Angela Schlesinger, Bul. Pache, 58;
5. Leona și Gabriela Friedman, Str. Justiției, 81;
6. Deborah Presa Șoimulescu, Str. Vulturi, 51;
7. Lea dr. Raitman, Bul. Carol, 86;
8. Roza Raitman, Bul. Carol, 86;
9. Lola și Avram Danilov, Str. Ionescu Sion, 3;
10. Roza Kinzbrumer, Str. Ionescu Gion, 2;
11. Ștefania și Efraim Kinzbrumer, Str. Ionescu Gion, 2;
12. Nuson H. Eschenasy, Str. Verdeții, 15;
13. Cahut Avraduror, Str. Alex. Mora, 2;
14. Rașela Leiba, Șos. București-Oltenița, 2;
15. Cerna Iosif, Str. Wilson, 13;
16. Etelca Leiba, str. Mihail Desliu, 9;
17. Isac L. Grunberg, Str. Prof. Ionescu Gion, 16;
18. Leontina L. Kramer, Str. Prof. Ionescu Gion, 16;
19. Osias Kaufman, Cal. Moșilor, 131;
20. Dorel și Rence Solomon, Str. Mămulari, 14;
21. Estela Prager, Str. Conta, 3, ap. I, II, III;
22. Victoria-Eld, Str. dr. Burghelea 11;
23. Jean Berner, Str. dr. Burghelea, 11;
24. Natan Trub, Str. Sevastopol, 20;
25. Mărculescu Zucia și Max, Str. Masarik, 12;
26. Clara Reichman, Aleea Ispas, 3;
27. Aron Reichman, Aleea Ispas, 3;
28. Filip I. Filip, Str. Schitu Măgureanu, 3;
29. Sofia PROF. AL. OBREJA, Parcul Principele Carol;
30. Sofia Prof. AL. OBREJA, Cernica, 11;
31. Tony Eisenberg, Str. Mărgelelor, 5;
32. Malca și Mișu Răiliteanu, Aleia Procopiu Dumitrescu, 9;
33. Cohn Mendel Smili și Roza Cohn, Calea Călărași, 142;
34. Cohn Ștefania, Str. Știrbei Vodă, 11;
35. Iosif și Jeny Lostric, Bul. Brătianu, 3-5;
36. Iacob Colibovici, Bul. Brătianu, 3-5;
37. Marcel Mazzovici, Str. Cezar Bolliac, 38;
38. Jean Mazzovici, Str. Cezar Bolliac, 38;
39. Lidya Udrinschi, Parcul Jianu, Str. M. Farcela, 11;
40. Herman Seider, Str. Bateriilor, 11 A;
41. Herman Seider, Prelungirea Unirei, 38;
42. Ety Polak, Prelungirea Unirei, 38;
43. Marcu Weinberg, Str. Zefirului, 19
44. Margareta Nisim Elias, Str. Prof. Ion Miron, 11;
45. Roza Segal, Str. Matei Basarab 18;
46. Angela și Bela Ulingen Gery, Str. Berthelot, 7;
47. Schendel Rașela și C. Marcu, Str. Zmeului, 17;
48. Gety Clarifeld, Str. Bradului, 29;

(Urmează)

GENERALUL ALEXANDRU IOANIȚIU ȘEFUL MARELUI STAT MAJOR ROMÂN A MURIT PE CÂMPUL DE ONOARE

Eri după amiază trupul neinsuflețit al Generalului-Erou a fost adus în Capitală

A căzut pe câmpul de onoare generalul de divizie Ioanițiu, șeful Marelui Stat Major al Armatei.

Vestea morții sale a îndoliat întreaga oștire și întreaga țară.

Generalul Ioanițiu se distinsese de timpuriu prin marile sale merite.

Cariera sa militară a fost strălucită. Avea 51 de ani când a fost numit, în August 1940, șef al Marelui Stat Major.

Armata încearcă o grea pierdere prin moartea sa, dar o mângâie gândul că generalul Ioanițiu a căzut eroic, pe câmpul de onoare.

Numele său va rămâne înscris în cartea de aur a neamului, — pildă a datoriei împlinite și a elanului jertfitor ostășesc.

*

Ieri după amiază au fost aduse în Capitală cu avionul rămășițele pământești ale Generalului de Brigadă Alexandru Ioanițiu, Șeful Marelui Cartier General, căzut eroic pe când își îndeplinea misiunea.

Au participat la trista ceremonie: d. Mihai Antonescu, Vicepreședintele Consiliului de Miniștri, d-na Maria Mareșal Antonescu, membri Guvernului, reprezentanții misiunilor militare străine și autoritățile civile și militare.

Erau deasemeni de față membri familiei, rudele și prieteni ai marelui dispărut.

La ora 3,15 a sosit cu avionul d-na General Ioanițiu. Membri guvernului în frunte cu d. Mihai Antonescu, Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, au prezentat condoleanțe soției marelui ostaș. La rândul său d-na Maria Mareșal Antonescu a ținut să consoleze pe d-na General Ioanițiu în greaua pierdere pe care i-a hărăzit-o destinul.

La ora 3.30 avionul care purta sicriul cu rămășițele pământești ale Generalului Ioanițiu a aterizat. Companiile de onoare au dat onorul iar muzica militară a intonat rugăciunea. Soborul preoților militari a rostit o scurtă rugăciune pentru odihna sufletului celui căzut în lupta pentru apărarea țării.

Sicriul a fost după aceea purtat pe umeri de către ofițeri superiori și depus în carul mortuar cu care a fost transportat în sala de intrare a Marelui Stat Major. Lângă catafalc au fost depuse coroane și jerbe de flori din partea d-lui Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a d-lui prof. Mihai Antonescu Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, a Guvernului, Armatei și Marelui Stat Major.

După slujba de pomenire membrii guvernului au semnat în cartea de doliu a Marelui Stat Major.

D. Mihai Antonescu, Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, a scris următoarele rânduri:

„Pentru marea pierdere pe care o încearcă armata și Marele Stat Major aduc închinarea de durere a guvernului țării".

Inhumarea rămășițelor pământești ale Generalului Alexandru Ioanițiu se va face azi după amiază la cimitirul militar Ghencea.

Note biografice

Născut la 2 Februarie 1890, în Botoșani, fiu al unui brav moldovean, V. Ioanițiu și al Cleopatrei, — Alexandru Ioanițiu și-a început studiile la liceul militar din Iași, unde numele lui se află înscris pe placa de onoare a celor mai buni elevi. A făcut apoi școala de artilerie și geniu, precum și școala de aplicație a acestor arme.

Sublocotenent în Iulie 1910, face campania din anul 1913 la reg. 3 artilerie, unde se distinge ca un brav și priceput ofițer. Gradele până la maior le capătă tot în acest regiment în care stă până la Decembrie 1917, când trece la Școala militară de artilerie și geniu și apoi la Direcția armamentului.

Maiorul Al. Ioanițiu este detașat la Școala de Războî până în 1921, când este mutat la Marele Stat Major, serviciul istoric.

Inaintat locotenent-colonel, Al. Ioanițiu la comanda unei unități de tunuri de munte.

După ce face cursul de comandament, la comanda, cu gradul de colonel, al regimentului 1 Art. Grăniceri.

In 1938, la comanda brigăzii III-a de artilerie, iar la începutul anului 1939 este înaintat general de brigadă.

In Mai 1939 este numit la comanda Școalei Superioare de Războî, unde stă până în anul 1940, când a fost numit Șef al Marelui Stat Major.

La izbucnirea războiului împotriva bolșevismului, generalul Al. Ioanițiu a preluat comanda Marelui Cartier General.

La 17 Septembrie, Mareșalul Antonescu a înălțat la gradul de general de divizie pe cel ce-i fusese cel mai devotat colaborator, iar Armatei unul din cei mai pricepuți comandanți.

Generalul Al. Ioanițiu moare la vârstă de 51 ani, deci în plină forță de creație. El lasă în urmă amintirea neștearsă și a unui om excepțional înzestrat, a unui militar distins, a unui admirabil organizator, a unui om de profundă cultură și de vaste orizonturi.

Pentru meritele excepționale câștigate în timpul campaniilor, generalul Al. Ioanițiu a fost distins cu următoarele ordine.

1913 Avântul Țării.
1916 Ordinul Steaua României cu spade cl. V-a cu panglică de Virtutea Militară.
1918 Ordinul St. Stanislav cl. III cu spade și fundă.
1918 Ordinul S. Ana cl. III cu spade și funde.
1918 Medalia Comemorativă a războiului 1916—1918 cu baretele: Dobrogea, București Mărășești.
1923 Coroana României cl. IV-a.
1923 Medalia Victoria.
1931 Steaua României cl. IV-a (pace).
1941 Crucea de fier germană, cl. III și II-a și Ordinul Mihai Viteazul cl. III-a.

TRAGEDIA SATELOR ȘI ORAȘELOR BASARABENE

Bocetul mamelor pentru cei răpiți nu mai contenește. Bolșevicii intenționau să deporteze majoritatea populației basarabene

IX

Dela Bușeuca, o luăm spre satul Cuizeuca, apoi pe valea Cogâlnicenilor, trecând prin Pereni, Pripiceni-Răzeși, Pecește, Dealul Înalt, Olișcani, Sestaci, Cușmirca, Cujurești, Soloneți, iar de aci spre Soroca.

Pretutindeni pe unde am trecut, am întâlnit aceiași jale și acelaș plânset basarabean.

In drumul nostru am poposit în sate de răzeși și de mazili cu gospodării pustiite ce-ți inspirau un adânc sentiment de tristețe și melancolie. Am întâlnit gospodari cu peste 40 ha. de pământ cari altă dată aveau hambarele pline cu cereale, iar astăzi nu aveau nici pâine în casă. Tot grâul și porumbul li-l luase bolșevicii, lăsându-i aproape muritori de foame. E drept însă, că unii duceau lipsă de pâine din cauză că nu aveau unde măcina, deoarece majoritatea morilor au fost distruse de bolșevici în retragere.

Dar nu lipsa celor necesare traiului zilnic constitue marea jale a satelor noastre. Românul basarabean găsește în interiorul sufletului său destule resurse pentru a rezista multiplelor cerințe fizice. Răbdarea lui a devenit aproape proverbială. Marea tragedie o constitue însă deslipirea lui de cei dragi și scumpi sufletului său. Bocetul mamelor basarabene pentru cei răpiți de bolșevici nu mai contenește. Aproape din fiecare casă lipsește cineva.

In timpul călătoriei noastre, când nu trecuse decât puține zile dela alungarea vremelnicilor stăpânitori, am întâlnit foarte puțină populație în satele pe unde am trecut, întrucât majoritatea tinerilor fuseseră mobilizați. Se dăduse ordin ca toți cei dela 17-40 de ani să fie încorporați. Mulți au scăpat cu fuga, ascunzându-se prin vii, livezi și păduri, de unde nu au ieșit decât la vestea intrării trupelor eliberatoare în regiunile respective. Unii din aceștia au răbdat de foame zile și chiar săptămâni întregi.

Un locuitor dintr'un sat din jud. Orhei își improvizase chiar un modest „cămin" cu „mobilier" făcut din papură, într'o stuhărie, lângă Răut, unde a „locuit" trei săptămâni în șir.

Au fost însă și mulți dintre acei cari neavând timpul necesar pentru a se ascunde sau temându-se să nu fie descoperiți, au fost luați cu forța de agenții bolșevici și duși peste Nistru, unde au fost puși să lucreze la organizarea „rezistenței bolșevice".

Nici preoții nu au fost scutiți de mobilizare. Mulți dintre cei luați au reușit să se întoarcă la casele lor, fiind ajunși în drum de trupele române și germane.

BOLȘEVICII INTENȚIONAU SA DEPORTEZE MAJORITATEA POPULAȚIEI BASARABENE

Agenții bolșevici din Basarabia, constatând, după câteva luni de stăpânire comunistă, că potrivit criteriilor lor de judecată, majoritatea populației de aci este înstărită, fiind alcătuită în mare parte din „culaci", cari se împotrivesc realizării „raiului" comunist, au comunicat aceasta Moscovei, care a dat dispoziții ca 75—80 la sută din locuitorii provinciei noastre să fie deportați în Siberia, iar în locul lor să fie colonizați ruși și evrei.

Desigur, că deportările trebuiau să se facă treptat. Cel mai mare lot de moldoveni a fost ridicat cu o săptămână înainte de isbucnirea conflictului. După lotul acesta, urma să fie ridicat altul și mai mare. Noroc însă că a început războiul și bolșevicii nu au mai avut timp să-și realizeze planul lor diabolic.

Foarte mulți țărani cu care am stat de vorbă, prin satele pe unde am trecut, ne-au declarat că au auzit dela diferiți agenți comuniști că dacă nu isbucnea conflictul, marea majoritate a populației basarabene urma să fie ridicată și deportată în interiorul Rusiei sau în Siberia.

La unele primării s'au găsit, după retragerea bolșevicilor, liste întregi, cuprinzând numele locuitorilor propuși pentru deportare. Deasemenea s'au găsit zeci de lacăte ce trebuiau să servească la încuiarea caselor moldovenilor ridicați. Cine știe ce mai rămânea din sărmana noastră moldovenime, dacă trupele româno-germane nu ar fi trecut Prutul, înfigând cu putere drapelul tricolor și stindardul libertății pe întinsele șesuri basarabene.

— Ne-am rugat în taină, un an de zile, — îmi spunea un sorocean, ca să înceapă odată războiul împotriva comunismului și să scăpăm din iadul bolșevic. Dacă mai ținea câteva zile, cine știe ce s'ar mai fi ales din noi".

Sergiu C. Roșca

DREPTURILE ROMÂNIEI ASUPRA TRANSNISTRIEI RELEVATE DE PRESA ELVEȚIANĂ

BERNA, 18 (Rador). — Ziarul „Der Bund" publică un articol despre Transnistria, din care extragem:

„Statisticile arată că încă înainte de 29 Iunie 1940 trăiau în acest ținut, circa 800.000 de moldoveni. Acești moldoveni au aceiași obârșie ca și locuitorii vechei provincii românești a Moldovei. Ei nu sunt decât români moldoveni. Ei vorbesc deasemenea aceeași limbă, cu prea puține diferențe față de limba românească scrisă. Savantul rus Stoloviev a subliniat în harta sa etnografică predominanța elementului românesc dintre Nistru și Bug. Scriitorul român Smochină, care a studiat în deaproape problema românilor transnistrieni, vorbește de 1.200.000 de români în acest ținut. In orice caz este un fapt incontestabil că au trăit și trăesc acolo români curați, care și-au păstrat peste veacurile rusești limba strămoșească".

După ce face un istoric al ținutului, articolul continuă spunând între altele: „Republica sovietică moldovenească avea 700,000 de locuitori, dintre care majoritatea, 70-80% erau moldoveni; multe sate aveau de altfel nume curat românești. Românii din acest ținut s'au străduit încă din 1917 să se alipească la România. Această tendință s'a manifestat în primul rând prin colaborarea spirituală cu Românii de dincoace de Nistru. Românii de peste Nistru nu s'au putut încă alipi României și au moștenit numai numele Republicei moldovenești, rămânând încă în Uniunea Sovietelor. In orice caz ei au obținut astfel oarecare recunoaștere a calității lor de români. Dealtfel însăși Împărăteasa Ecaterina recunoscuse caracterul românesc al acestui ținut, acordându-i printr'un decret din 1792 numele de Moldova Nouă.

„Românii de dincolo de Nistru au avut într'adevăr cu cei de dincolo de Nistru aceeași evoluție istorică. Incă din timp veacul al XVII-lea bisericile românești de dincolo de Nistru depindeau de Mitropolia dela Brăila. In 1679 Poarta a încredințat Principelui Moldovean Duca, conducerea Moldovei de peste Nistru. In acel moment Nistrul a încetat deci să fie graniță între Moldovenii de dincolo și de dincoace de Nistru. De atunci există o tradiție românească transnistriană, pe care se sprijină astăzi Românii, care evocă timpul Moldovei unitare a Principilor moldoveni, care cuprindea Bucovina de astăzi, Moldova propriu zisă, Basarabia de astăzi și fâșiile de teritoriu românesc ale viitoarei Republici moldovenești.

Acțiunea de combatere a tuberculozei în mediul agricol din țară

Pregătirea proectului de intrare a muncitorilor agricoli în Asigurările Sociale

La Casa Centrală a Asigurărilor Sociale din b-dul Carol I No. 33, a avut loc eri o consfătuire a medicilor ftiziologi din asigurările sociale consfătuirea fiind prezidată de d. dr. C. Dăniță, directorul general al Casei Centrale. Au participat toți medicii de specialitate din asigurările sociale.

D. director general dr. Dăniță, împreună cu medicii ftiziologi, au studiat în amănunțime problema descoperirii și izolării bolnavilor de tuberculoză din câmpul asigurărilor, studiul privind extinderea acțiunii de depistare și combatere în mediul muncitorilor agricoli.

S'a desbătut și un plan de asigurare a muncitorilor agricoli, îndeosebi în legătură cu acțiunea contra tuberculozei. D. dr. Dăniță a expus în linii generale intențiile d-sale în această importantă problemă.

La discuțiuni au luat parte d-nii d-ri Marius Nasta, Tocilescu, Vidrașcu, Olinescu și alții, care au adus constatări asupra acestei probleme din câmpul asigurărilor sociale, și au formulat propuneri.

Asemenea consfătuiri, — cu medicii de specialitate din diferitele ramuri ale medicinei asigurărilor sociale, — vor continua să se țină în zilele următoare, la Casa Centrală.

Piața Chișinăului

Piața Capitalei provinciei de curând desrobită de sub ghiarele sălbăticiilor bolșevice a revenit în parte la normal.

Astfel, piața este alimentată cu toate produsele leguminoase, făinoase, zarzavat, brânzeturi, etc.

In ultimul timp au început s'apară și produsele industriale din restul țării, ca și colonialele.

Iată prețurile câtorva articole de primă necesitate din piața Chișinăului: ouăle, 2-3 lei bucata, puii 90—110 lei perechea, găinile 150-180 lei perechea, gâștele 380—420 lei perechea, carnea de porc 80 lei kgr. slănina 90 lei kgr., ceapa 5-6 lei kgr., varza 4 lei kgr., morcovul 5 lei kgr., nucile 30-40 lei suta, merele 20—40 lei kgr., laptele 12 lei kgr., mierea de albine 100-150 lei kgr., șuncă filea 200 lei kgr., slănină afumată 180 lei, ardei 1 leu bucata, peștele 70-80 lei kgr., etc.

Din cauza revărsării Nistrului se simte lipsa roșiilor, a fructelor și a cartofilor.

In general, piața este mai eftină ca la București. Odată cu deschiderea magazinelor comercianților din celelalte provincii, viața se va ușura mult.

Cetățeanul are astăzi cele necesare alimentației, într'o măsură foarte largă. Recolta abundentă din întreaga provincie asigură aprovizionarea populației pe cel puțin 2 ani de zile.

Referitor la piața animalelor vom reveni.

INFORMAȚIUNI

La telegrama trimisă Majestății Sale Regelui de Președintele Societății Scriitorilor Români, cu prilejul aniversării unui an dela suirea Sa pe tron, Majestatea Sa a binevoit a răspunde:

Mulțumesc scriitorilor țării pentru frumoasele simțiminte.

MIHAI R.

Iar la telegrama trimisă Domnului Mareșal Antonescu, cu acelaș prilej, Domnia Sa a binevoit a răspunde:

Domnului Profesor N. I. HERESCU
Președintele Societății Scriitorilor Români

Vă mulțumesc Domniei Voastre și scriitorilor români, pentru urările pe care mi le faceți. Fiți sigur că întreg poporul român va fi pus în drepturile lui firești.

ANTONESCU
Mareșal al României

*

Eri după amiază s'a ținut o ședință a consiliului de patronaj, sub președinția M. S. Regina-Mamă Elena, — ședință la care au luat parte și d-na Maria mareșal Antonescu, d. general Rosetti, ministrul culturii naționale și al cultelor, etc.

*

Direcțiunea liceului „Regina Mamă Elena" (Eparhial) din Chișinău, aduce la cunoștință că s'au început înscrierile pentru toate clasele. Cererile se primesc la cancelaria școlii str. Ștefan cel Mare nr. 102. (Alături de Inspectoratul Școlar).

Data începerii cursurilor și examenelor de admitere pentru clasele I și V se va comunica în ziare. Liceul va avea internat și va funcționa în aceiaș clădire.

*

Direcțiunea Școalei Normale de Invățătoare din Chișinău aduce la cunoștiință celor interesați că s'au început înscrierile pentru toate clasele. Cererile timbrate se primesc la cancelaria școalei str. Ștefan cel Mare nr. 102 (Alături de Inspectoratul Școlar).

Data începerii cursurilor și examenelor de admitere pentru clasele I și V-a se va comunica în ziare.

*

Direcțiunea Școalei Urbane de Gospodărie gr. II din Chișinău aduce la cunoștință că au început înscrierile pentru cl. I-VII inclusiv.

Cererile se primesc la cancelaria școlii str. Ștefan cel Mare nr. 102. Inscrierile în cl. I se fac în baza certificatului de absolvire a școlii primare. Elevele cu 7 clase complimentare se primesc în cl. III. Elevele dela școlile secundare vor trece în clasa următoare.

*

Direcțiunea Școalei Normale de Conducătoare „Florica Nitză" Chișinău aduce la cunoștință că s'au început înscrierile pentru toate clasele și se primesc cererile la cancelaria școalei din str. Viilor colț Hâncești. Data începerii cursurilor se va comunica în ziare.

Alt preot basarabean omorât de bolșevici

Am arătat la timp că bolșevicii au asasinat mai mulți preoți basarabeni, în frunte cu Tudorache Gheorghe, pentru crezul lor naționalist. Majoritatea acestora au fost omorîți în închisorile N. K. V. D.-iste.

Zilele acestea s'a descoperit o nouă crimă, săvârșită de bolșevici, în ziua de 29 Iunie.

Fostul diacon, Evstafie Chiriță din Pitușca, hirotonisit preot de către arhiereul rus Alexe de Tula, eșind din biserică în ziua de 29 Iunie, s'a exprimat față de țărani că „în curând vom avea oaspeți".

Din om în om cuvintele preotului au ajuns la urechile organelor raionale N. K. V. D.-iste.

Imediat fiind arestat și trimis sub escortă la Păulești-Lăpușna, a fost împușcat, zburându-i-se creierii. Odată cu el au mai fost omorîți mai mulți țărani pentru că erau suspectați de filo-românism.

ULTIMA ORA

FULGERĂTOAREA OFENSIVĂ GERMANĂ PRECIPITĂ DISTRUGEREA TOTALĂ A ARMATELOR BOLŞEVICE

ROMA, 18 (Rador). — După Timoşenko şi Voroşilov, care au aruncat în luptă rezervele lor din Siberia, mareşalul Budienny a trebuit şi el să facă apel la rezervele sovietice din Caucaz, — scrie ziarul „Stampa".

Asistăm, continuă ziarul, la desăvârşirea planului întocmit de comandamentul german, care urmăreşte distrugerea întregei armate sovietice pe un front destul de apropiat de bazele sale de plecare.

Relativ la ajutoarele făgăduite de anglo-saxoni „Stampa" afirmă că englezii îşi dau perfect de bine seama, mai ales după ultimele operaţii militare, de pe frontul oriental, că tot materialul pe care ar putea să-l producă uzinele engleze şi americane nu poate să fie suficient pentru reorganizarea unui număr de 180 divizii sovietice.

Totuşi, Londra şi Washingtonul continuă să facă promisiuni solemne şi să încurajeze pe Stalin să continue lupta, aceasta numai în scopul ca ruşii să se sacrifice până la ultimul om pentru capitalismul anglo-saxon.

Acţiunea nestăvilită a forţelor Axei, pe frontul oriental, — declară ziarele italiene, — va avea desigur influenţe hotărîtoare asupra operaţiilor viitoare. Forţele sovietice, care au fost angajate în luptă, graţie fulgerătoarei manevre a înaltului comandament german, nu vor putea împiedica distrugerea lor, iar toate încercările făcute de inamic în acest sens sunt cu totul zadarnice.

Armata germană nu cunoaşte obstacole pe cari să nu le înfrângă

ROMA, 18 (Rador). — Faţă de noui-le şi formidabilele succese, dobândite de forţele germane pe frontul oriental, aliaţii anglo-saxoni ai Moscovei îşi pun din nou problema relativă la posibilitatea prelungirii rezistenţei sovietice, — scrie ziarul STAMPA, care apare la Torino.

Cei din Londra au sperat că se va putea repeta campania pe care Napoleon a făcut-o în Rusia. Distrugerea sistematică a forţelor ruseşti, de către armatele germane au spulberat această speranţă. Ulterior s'au pus speranţe în imensa rezervă de oameni a Sovietelor. Faptele au dovedit însă că nu este suficient să sacrifici mari masse de oameni pentru ca să câştigi luptele, aceasta cu atât mai mult, cu cât ruşii, împreună cu oamenii, au pierdut şi un imens material de războiu. De pe acum se poate afirma că nici iarna nu va putea fi folosită de ruşi, fiindcă armata germană nu cunoaşte dificultăţi pe cari să nu le înfrângă.

Englezilor le-a rămas acum o singură speranţă: soldatul american. Dar şi în această privinţă englezii se înşeală.

INTREVEDEREA ROOSEVELT - KERENSKI

ROMA, 19, (Rador). — Sub titlul: „Se revine la Kerenski", ziarul „Messaggero" comentează ştirea din Washington prin care se arată că preşedintele Roosevelt a primit la Casa Albă pe Kerenski, având cu el o lungă intrevedere.

Or, scrie ziarul, această intrevedere nu poate să aibă alt scop decât examinarea situaţiei actuale, adică atitudinea Statelor Unite faţă de Soviete.

Se ştie că Kerenski a fost răsturnat dela putere de actualul guvern sovietic fiindcă vederile sale nu satisfăceau pe bolşevici.

Preşedintele Roosevelt ar urmări realizarea unei „uniuni naţionale" a foştilor şi actualilor conducători sovietici, întrucât situaţia Rusiei este disperată din punct de vedere militar şi economic. Încercarea preşedintelui Roosevelt nu poate avea însă rezultate favorabile fiindcă un om nu poate schimba situaţia.

SOLIDARITATEA EUROPEI DE MÂINE VA EXCLUDE PENTRU TOTDEAUNA RĂZBOAIELE DE COALIŢIE ALE ANGLIEI

ROMA, 18 (Rador). — Intr'un articol intitulat „Conştiinţa europeană" revista „Critica Fascista" a ministrului Giuseppe Bottai scrie că Axa înţelege să elimine orice cauze de conflicte între naţiunile europene, pentru a nu se mai repeta războaiele de coaliţie pe care Anglia le-a provocat şi alimentat timp de trei secole.

Noua ordine, pe care Axa voeşte să o instaureze, va pune astfel sfârşit lungei serii de războaie, datorită echilibrului nestabil depe continent.

Este vorba, deci, atât în prezent, cât şi în viitor, de a se lua în primul rând în considerare toţi factorii care pot favoriza o solidaritate europeană mai strânsă şi mai puternică.

Din punct de vedere psihologic şi moral, cât şi din punct de vedere material, sarcina aceasta este lungă şi grea, căci trebue să se fixeze, pe baze solide, raporturile dintre diferitele naţiuni europene, raporturi care în momentul de faţă sunt, din motive evidente, influenţate de evenimentele militare în curs şi încercările unor lovituri destul de grele.

Este clar că relaţiile dintre naţiunile continentului nu vor fi determinate de forţă.

Noua ierarhie şi organizaţie politică a viitoarei Europe vor permite restabilirea condiţiilor şi atmosferei necesare pentru o colaborare cu încredere reciprocă.

Pentru aceasta va trebui înainte de toate să se dea o desvoltare elementelor care constituesc unirea între naţiunile europene, care, aşezate pe o bază de paritate şi reciprocitate, vor fi garanţia politică a independenţei şi libertăţii politice a fiecărei naţiuni depe continent.

Este vorba, deci, de legături „bilaterale şi relative", iar nu de legături „unilaterale şi absolute".

Axei îi revine meritul de a fi identificat elementele potrivnice vieţii continentului şi de a le fi declarat război decisiv.

Rusia recurge la ultimele rezerve pentru refacerea armatei

HELSINKI, 18 (Rador). — Corespondentul Agenţiei D. N. B. comunică:

Postul de radiodifuziune din Moscova a anunţat că la 1 Octombrie intră în vigoare un decret al Sovietului suprem care prevede că toţi oamenii, între 16 şi 50 ani, care nu au făcut armata, urmează să primească o instrucţie militară.

Noul contingent, ce va fi chemat, cuprinde pe cei născuţi în anii 1923 şi 1924, precum şi pe cei sub 45 de ani, care n'au satisfăcut serviciul militar.

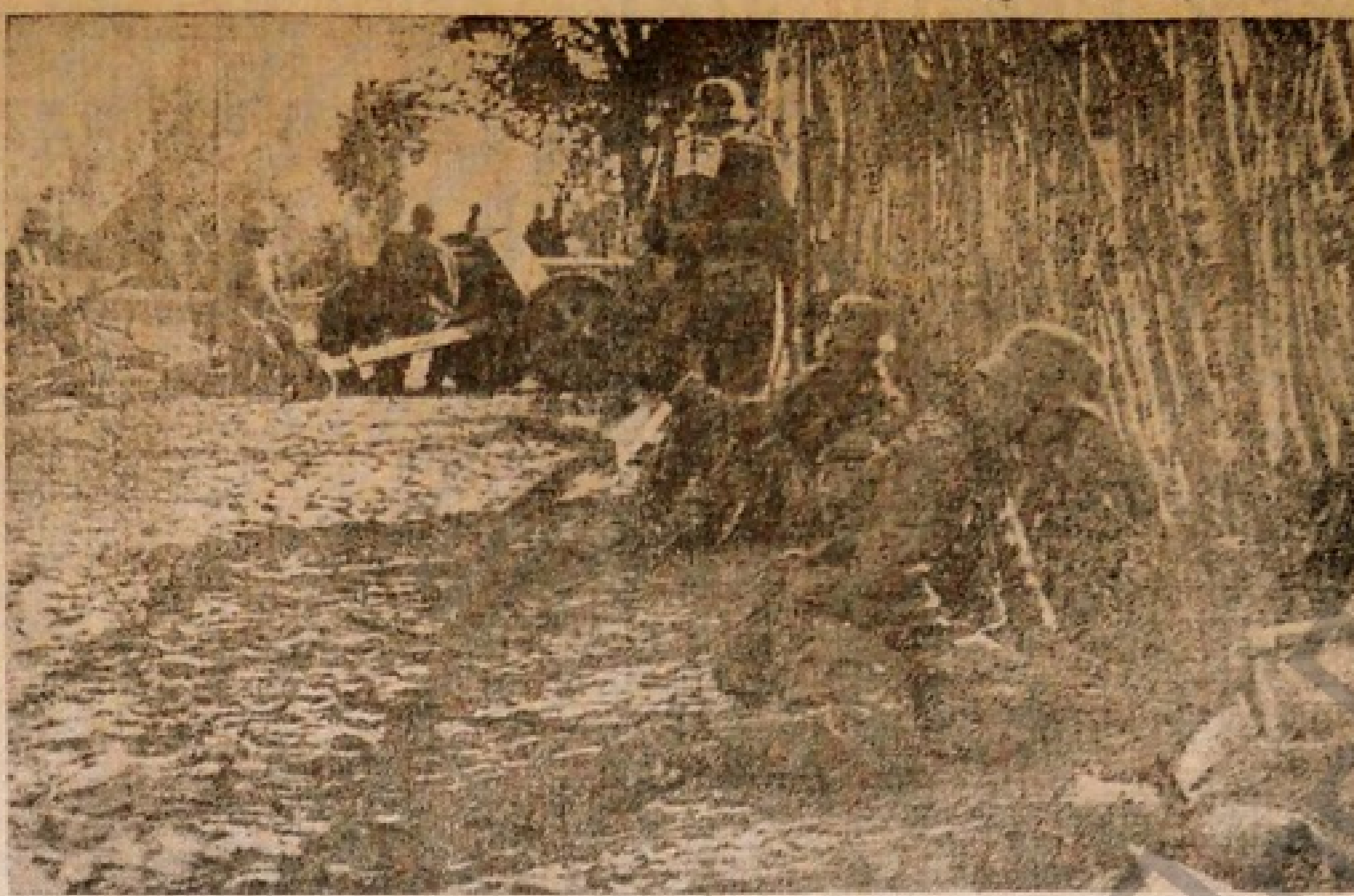
ACTELE DE SABOTAJ APARŢIN COMUNIŞTILOR DIN SOLDA MOSCOVEI

ROMA, 18 (Rador). — POPOLO DI ROMA, răspunzând presei britanice, care a anunţat că în diferite ţări din Europa, ocupate de Axă, s'ar fi produs acte de terorism, constată că nu este vorba de o revoltă a popoarelor europene oprimate, ci de atentate şi sabotaje puse la cale de comuniştii aflaţi în solda Moscovei.

Prin terorism, Moscova încearcă să întârzie definitiva înfrângere pe care i-o pregătesc forţele Axei.

Popoarele europene nu au nimic comun cu emisarii bolşevicilor şi cu teroriştii sovietici.

Atentatele teroriste coincid cu insuccesele anglo-sovietice, termină ziarul.

Baterie germană în poziţie de tragere asupra Odessei încercuite

COMUNICATUL GERMAN

MARI SUCCESE INREGISTRATE DE TRUPELE GERMANE PE TOT FRONTUL ANTI-COMUNIST

BERLIN, 18 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

In Ucraina, operaţiunile ofensive la răsărit de Nipru continuă fără încetare.

Au fost realizate succese şi în cursul luptelor date pentru cucerirea lucrărilor de fortificaţii dela Petersburg. Au fost luate cu asalt 119 forturi numai de departamentele unei divizii de infanterie.

In regiunea maritimă din jurul Crimeei, în largul insulei Oesel, pe lacul Ladoga, la gura fluviului Volchov şi în Marea Albă, aviaţia germană a scufundat trei vase de transport cu o deplasare de 3000 de tone şi a lovit alte 16 vase atât de grav, încât mare parte din ele pot fi considerate pierdute. In plus, au mai fost scufundate un contra-torpilor, două submarine şi patru vedete rapide sovietice.

In largul coastei engleze, vedete rapide germane au atacat un convoi britanic păzit cu străşnicie de distrugătoare şi de vapoare din poliţia de coastă şi, cu toată apărarea foarte puternică a vaselor din escortă, au scufundat patru vapoare de comerţ inamice cu o deplasare totală de 25.000 de tone. După o luptă încununată de succes contra distrugătoarelor britanice, toate vedetele rapide s'au înapoiat nevătămate la bază.

In largul insulelor Feroe, un mare vapor de comerţ a fost atacat razant şi grav avariat de avioane care efectuau un sbor de recunoaştere înarmată.

Avioane de luptă au bombardat noaptea trecută instalaţii portuare din sud-estul Angliei.

Cu prilejul încercărilor de atac făcut ieri contra regiunilor ocupate dela Marea Mânecii, aviaţia britanică a pierdut 18 avioane, dintre care 15 au fost doborîte în lupte aeriene iar trei de artileria antiaeriană.

Trei dintre avioanele noastre lipsesc.

Avioane de bombardament britanice în număr mic au efectuat noaptea trecută atacuri de hărţuire în partea de sud-vest a Germaniei.

PETERSBURGUL IN FLĂCĂRI

Berlin, 19 Sept. (UTA)

Un corespondent din Stockholm al ziarului „Völkischer Beobachter" comunică faptul, că dela graniţa Finlandeză se văd şi zi şi noapte nori uriaşi de fum şi de flacări care învăluesc Petersburgul.

In timpul nopţii această negură de fum este luminată de incendiile gigantice care au cuprins în proporţii neroniene, portul şi cartierele industriale pline de fabrici.

Distrugerile efectuate în Kronstadt pot să fie şi mai mari. Bateriile germane de acolo, care execută vijelii după vijelii de trageri razante, de pe coastă şi cu aviaţia, nu stau o clipă în pauză. Corespondentul ziarului „Aftonbladet" comunică din Helsinki, că locuitorii Petersburgului au cerut predarea oraşului trupelor germane, dar Voroşilov a respins cu cea mai mare indignare această cerere. In legătură cu acest fapt, presa de dimineaţă berlineză, înfierează procedeul criminal al potentaţilor moscoviţi, cari refuză să admită predarea Petersburgului, pecetluind intr'un mod cumplit soarta populaţiei acestui oraş, a cărei salvare este ireversibilă. „Deutsche Allegemeine Zeitung" caracterizează ca pe o ideie elucubrantă şi nebunească, faptul de a voi să se expună o populaţie de milioane de suflete, unui bombardament mai îndelungat, în perspectiva iernii care bate la uşă. Această ideie însă corespunde în mod absolut mentalităţii bolşevice. E bine, subliniază ziarul, că această fărădelege a fost anunţată însăşi de bolşevici, prin cuvinte categorice. In ceeace priveşte responsabilitatea acestor grozăvii, astăzi nimeni nu mai poate sta la îndoială, asupra adevăraţilor vinovaţi. „Berliner Lokalanzeiger" scrie că bolşevicii împing la moarte 3 milioane suflete dintre cari sute de mii de lucrători, pentru a-şi prelungi dominaţia lor, măcar câteva zile sau săptămâni. Cuvântul de ruine fumegânde, pe care le vor găsi Germanii intrând în Petersburg, a fost pronunţat în mod accentuat de către stăpânii moscoviţi. Se va aminti cu acest prilej încă odată la timpul oportun, dacă se va lansa întrebarea asupra cui cade răspunderea de pieirea populaţiei civile din Petersburg.

ACTIVITATEA SUBVERSIVA A LUI ROOSEVELT

In cercurile competente germane, se observă foarte precis faptul că necontenitele străduinţe ale Washingtonului de a-şi creia şi în statele ibero-americane, o atitudine tot mai pronunţată anti-germană, rămân fără efect. Organul Wilhemstrassului „Deutsche Diplomatische Politische Correspondenz", subliniază faptul cu acest prilej, că şi în marile republici americane a început să se creeze o atmosferă în linii largi, prin care se reliefează faptul că aceste state încep să uite prietenia dovedită de ani de zile, de Reichul German. Arestările se ţin fiind la ordinea zilei, deşi nu există nici o urmă de dovadă a vreunei activităţi subversive împotriva vreunui stat. Pe calea interpelărilor parlamentare se lucrează prin toate mijloacele lipsite de omenie şi conştiinţă, la falsificarea de acte, pentru a spori încordarea până la summum de suportare. Ziarul de mai sus aminteşte de insulta lipsită de cel mai elementar simţ al onoarei, făcută unui diplomat german, cărei i s'a imputat deturnarea unor fonduri. Ţările cari sunt teatrul unor astfel de procedee — astfel încheie ziarul, nu ar trebui să uite încotro duce ultimul sfârşit al acestui joc, fiindcă nu este vorba aici de îndepărtarea influenţelor germane „primejdioase", ci este vorba de anumite tentative cari învăluesc cu dibăcie manevrele expansiunii imperialismului yancheu.

RAPIDA INAINTARE A TRUPELOR FINLANDEZE

Din Helsinki se anunţă, că trupele finlandeze care înaintează peste Repola spre Răsărit, au atins localitatea Rokajaervi. Această localitate se găseşte la 120 km. de Est de graniţa finlandeză în inima Kareliei Răsăritene şi este staţia finală a unei ramuri din linia ferată a Murmanskului.

18 AVIOANE SOVIETICE DISTRUSE DE ARTILERIA ŞI AVIAŢIA NOASTRĂ LA ODESA

Secţia Propagandei din Biroul Aeronautic, comunică următoarele:

In ziua de 14 Sept. artileria antiaeriană şi aviaţia de vânătoare a armatei IV-a, a doborît în total 9 avioane bolşevice.

In ziua de 15 Sept. aviaţia de vânătoare română a adăugat o nouă verigă lanţului de victorii aeriene.

Intr'o luptă aeriană în care bolşevicii erau superiori ca număr, vânătorii noştri au doborît alte 9 avioane de vânătoare sovietice pe frontul Odessei.

NIPRUL A FOST DEPĂŞIT DE TRUPELE GERMANE

BERLIN, 18 (Rador). — Cu prilejul trecerii Niprului şi a stabilirii primelor capete de pod pe malul de răsărit al fluviului, formaţii de cercetare ale trupelor germane au adus mari servicii.

Trupele de semnalizatori-observatori se găseau chiar în primele bărci de asalt ale pionerilor germani şi ale infanteriştilor ţinând continuu legătura, prin radio şi telefon, cu forţele principale şi grosul trupelor rămase pe malul de vest.

In urma puternicului baraj de artilerie şi a nenumăratelor atacuri date de sovietici asupra formaţiilor germane debarcate pe malul răsăritean al Niprului, firele telefonice au fost foarte des rupte. Totuşi, neţinând seama de puternicul foc al bolşevicilor, trupele germane de semnalizatori-observatori au restabilit mereu firele, ţinând în permanenţă legătura cu trupele din spate, şi dând indicaţii asupra poziţiilor bolşevice.

In felul acesta, artileria germană a putut să-şi regleze tirul, lovind în plin centrele forţelor bolşevice.

Numeroase gări şi linii ferate sovietice distruse

BERLIN, 18 (Rador). — Aviaţia germană a bombardat numeroase gări şi alte instalaţii de cale ferată în spatele liniilor bolşevice din sectorul central al frontului de răsărit.

Mai multe linii ale serviciului de aprovizionare sovietic au fost întrerupte în diferite locuri, iar printr'un atac razant un tren încărcat cu muniţii a fost aruncate în aer.

FRANŢA IA MĂSURI EXCEPŢIONALE PENTRU STÂRPIREA COMUNISMULUI

VICHY, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

D. Pucheu, ministrul internelor a declarat că partidul comunist, deşi dizolvat prin lege, îşi continuă activitatea în Franţa executând ordinele unei puteri străine.

In Franţa ocupată, Moscova ordonase comuniştilor să întreţină o stare de rebeliune permanentă, pentru a susţine astfel operaţiunile armatei sovietice.

Guvernul este dator să ocrotească poporul francez contra urmărilor acestei agitaţii care este întreţinută din ordin străin. Deaceea guvernul este hotărît să reprime prin toate mijloacele activitatea comuniştilor.

PANICĂ IN ARMATELE MAREŞALULUI BUDIENNY

ROMA, 19 (Rador). — Ziarele italiene scot în relief, prin titluri cu litere mari, victorioasa desfăşurare a marei bătălii din Ucraina orientală, subliniind în special dezordinea în care se retrag forţele mareşalului Budienny, urmărite de aproape de armata germană.

Presa declară totdeodată că este iminentă cucerirea unui important punct strategic, că numeroase divizii sovietice sunt încercuite şi că unităţile cuirasate comandate de generalul von Rundstedt urmăresc pe inamic în direcţia Doneţului şi Crimeiei.

„Popolo di Roma" evidenţiază faptul că frontul sovietic de pe Nipru a fost forţat şi că oraşul Kiev este încercuit complet.

Ziarul relevă deasemeni puternica reluare a ofensivei, în sectorul central al frontului oriental, de către trupele comandate de generalul von Bock, precum şi faptul că forţele germane au pătruns adânc linia ţinută de trupele mareşalului Timocenko.

In sfârşit, „Popolo di Roma" relevă capturarea generalului Sistov, în apropiere de Briansk, adăugând că acest general se bucura de toată încrederea lui Stalin. Generalul Sistov are numai 35 de ani şi a fost însărcinat cu construirea noullor linii de apărare de pe frontul sud-occidental.

Ziarul „Messaggero" constată că Odessa este bombardată în mod continuu de aviaţia şi artileria forţelor Axei.

Ocupându-se de consecinţele alianţei dintre U. R. S. S., Anglia şi Statele Unite, „Messaggero" reliefează speculaţiile britanice relative la războiul dus de Soviete. Moscova se serveşte de toate ocaziile ce i se oferă pentru a intensifica propaganda bolşevică în ţările anglo-saxone.

In sfârşit, ziarul ţine să remarce că atitudinea Statelor Unite faţă de ţările din America latină se rezumă la făgădueli şi şantajii, menite să ducă la subjugarea economică a acestor ţări pentru ca apoi ele să fie, în prezent şi în viitor, sub directa influenţă a politicei dusă de Washington.

Mii de avioane germane deasupra Petersburgului

STOCKHOLM, 18 (Rador). — Corespondentul agenţiei Stefani semnalează un comunicat dat de comandamentul militar din Petersburg, care arată că pe ziua de Miercuri 1200 de avioane germane au sburat pe deasupra Petersburgului.

MANIFESTAŢII ANTI-ENGLEZE IN NORVEGIA

OSLO, 18 (Rador). — Corespondentul Agenţiei STEFANI transmite:

Populaţia norvegiană este profund indignată de isprava unor avioane britanice, care au scufundat două vapoare de pasageri: BAROY şi RICHARD WHITE, cauzând 300 victime.

Ca semn de protest împotriva acestui fapt, a avut loc o manifestaţie antibritanică pe piaţa Universităţii din Oslo.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5—7—9, Bucureşti